

under afgiftspligten. Punkt 1 indeholder et tilsvarende forslag for så vidt angår radio- og fjernsynsudsendelser.

Forslagene i punkt 1 til 1 bidrager til en ligelig beskatning af hele forbruget.

Afsnit II indeholder bestemmelserne om, hvilke virksomheder der skal svare afgift.

Til § 3.

Ifølge denne paragraf skal enhver, der i erhvervmæssigt øjemed driver selvstændig virksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, svare afgift. Der skal ikke svares afgift af afsætning, der ikke sker i erhvervmæssigt øjemed, som f. eks. når en privat afhænder dele af sit indbo. Der skal heller ikke svares afgift af ydelser, som udføres af f. eks. almindelig hushjælp eller af handelsrejsende, idet de pågældende ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed, men må anses som lønmodtagere.

Pligten til at svare afgift omfatter imidlertid også visse virksomheder, der ikke i almindelig forstand kan karakteriseres som værende erhvervsvirksomheder. Dette gælder således andelsforeninger m. v., ligesom også statslige og kommunale institutioner, der har afgiftspligtig afsætning, har pligt til at svare afgift. Også af auktionssalg skal der svares afgift.

Ifølge paragraffens stk. 2 kan det pålægges virksomheder — herunder foreninger og offentlige institutioner — at svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, som de pågældende fremstiller eller præsterer til eget brug, uanset om de sælger sådanne varer og ydelser. Der ville let kunne fremkomme uheldige konkurrencemæssige følger, hvis f. eks. offentlige institutioner for at spare afgift gav sig til selv at fremstille afgiftspligtige varer, som de alene anvender i egen virksomhed. Som anført tænkes bestemmelsen kun anvendt i tilfælde, hvor konkurrencemæssige hensyn i særlig grad taler derfor.

Stk. 3 indeholder bestemmelse om, at levering af gas, vand, elektrisk strøm og varme som led i udlejning af hus eller husrum ikke medfører pligt til at svare afgift. Udlejning af lokaler er ikke omfattet af afgiftspligten i modsætning til leverancer af gas og vand m. v. Da der i forbindelse med de fleste lejemål sker sådanne leverancer, ville lovens almindelige regler medføre, at næsten alle ejere af udlejningsejendomme måtte registreres. Undtagelsesbestemmelsen er indsat for at undgå dette.

Til § 4.

Ifølge denne paragraf skal enhver, der skal svare afgift, anmelden sin virksomhed til registrering hos

toldvæsenet. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen om registrering i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Paragraffen indeholder i modsætning til den gældende lov om almindelig omsætningsafgift ikke nogen bestemmelse om udstedelse af legitimationskort til de registrerede virksomheder. I den gældende lov er legitimationskortet virksomhedernes dokumentation for, at de er berettiget til at indkøbe og indføre varer i ikke afgiftsberigtiget stand. Da der under merværdiafgiften ikke bliver tale om indkøb i ikke afgiftsberigtiget stand, er der ikke behov for udstedelse af legitimationskort. Af ordensmæssige grunde er det dog i paragraffens stk. 3 foreslået, at der udstedes et bevis til de registrerede virksomheder for den stedfundne registrering.

Til § 5.

Ifølge denne paragraf kan forskellige grupper af virksomheder fritages for registrering. De pågældende virksomheder undgår derved at skulle opkræve og indbetale afgift samt føre regnskab hermed, ligesom det offentlige undgår at skulle kontrollere disse virksomheders afgiftsafregning. Virksomheder, der fritages for registrering, får på den anden side ikke mulighed for at opnå fradrag for afgiften på deres indkøb.

Stk. 1 bestemmer, at virksomheder kan fritages for registrering under forudsætning af, at omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 5.000 kr. årlig. Med den anførte beløbsgrænse vil kun ganske små virksomheder, herunder f. eks. virksomheder, der alene drives som fritidsbeskæftigelse eller kun udøves lejlighedsvis, kunne opnå registreringsfritagelse og dermed fritagelse for at svare afgift af deres omsætning. Som følge af, at disse virksomheder ikke kan fratække afgiften af deres indkøb, vil den afgiftsmæssige fordel, de opnår, være begrænset til afgiften af den merværdi, de tilfører de indkøbte materialer m. v.

I paragraffens stk. 2 er der givet mulighed for administrativt at fritage andre grupper af virksomheder for registrering. Det må forudses, at der under lovens praktisering vil fremkomme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at fritage for registrering. Bestemmelsen vil f. eks. kunne anvendes til fastsættelse af regler om registreringsfritagelse for blinde håndværkere i lighed med de regler, der administrativt er fastsat under den gældende afgiftslov.

Til § 6.

Ifølge denne paragraf kan finansministeren fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter